

[Arbejdsministeren]

neste tal skulle nu være omkring 50.000. Så det går altså den rigtige vej, ad den vej skal vi fortsætte, og det er jeg helt sikker på at jeg kan få et godt samarbejde med hr. Taanquist om.

Men jeg er i øvrigt enig i, at der er et behov for, at der bliver anmeldt mere af det, der rent faktisk sker. Der mangler vi et godt stykke vej endnu.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg skal ikke inklude mig i yderligere polemisk diskussion om de tal, for tal kan bruges til mange ting. Man kan sige: Så mange anmeldte er der; men hvor mange ikkeanmeldte er der? Den diskussion kan vi føre til evig tid uden at komme videre. De siger ikke rigtig noget, de tal.

Men når jeg bad om en kort bemærkning, var det, fordi mit spørgsmål til ministeren af tidnød egentlig blev lidt for kort, og ministeren forstod det ikke. Derfor vil jeg gerne gentage det: Hvilke økonomiske tilskyndelser er der i dag for en arbejdsgiver til at forbedre sit arbejdsmiljø? Der er ingen af dem, som vi i tidens løb har foreslået. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Hvilke tilskyndelser kan arbejdsministeren nævne – altså ikke bare det her med, at en arbejdsgiver er interesseret i, at hans folk har det godt, men rent faktisk økonomiske tilskyndelser til at forbedre arbejdsmiljøet?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jamen hr. Taanquist da! – det er et beslutningsforslag, vi behandler, og det giver ganske klart ikke nogen økonomiske tilskyndelser til at have et bedre arbejdsmiljø. Det bliver et girokort mellem mange girokort i bogholderiet, som skal betales den første i måneden, og hvor man kan se på firmaregnskabet, at nu er det blevet så og så meget dyrere at have arbejdskraft. Men der er ikke nogen som helst grund til at formode, at vedtagelsen af SF's forslag skulle have noget som helst at gøre med, om der på den pågældende arbejdsplads indtræder ulykker eller ej, eller give tilskyndelse til, om man skulle være interesseret i at indføre et nyt ventilationssystem eller andre ting på den pågældende arbejdsplads, fordi man eventuelt derigennem kunne komme til at betale 500 kr. mindre om året.

Hvis det endelig overhovedet vil fornemmes som havende noget som helst med arbejdsmiljøet at gøre, vil det snarere være, at man nu får en ny skatteoprævning mellem de mange andre girokort, som man skal betale den første i måneden, og så siger man: Nå ja, men når vi skal betale for det, så skal vi da også have udbytte af det ved, at nogle af vores arbejdere får erstatninger for nogle tommelfingre, der bliver skåret af på en motorsav, eller hvad der nu er tale om. Det vil vel snarere være reaktionen – hvis der overhovedet vil være nogen reaktion på et forslag som SF's – med hensyn til, hvordan man på den enkelte virksomhed vil gøre en indsats for, at medarbejderne får det bedre.

En sådan indsats gør man af menneskelige grunde, fordi man på en arbejdsplads ikke opfatter sig som modparter, men som nogle, der hjælper og bistår hinanden, og det har intet med SF's tvangsskatteforslag at gøre.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Ligesom i eventyret om Store Klaus, hvor bonden ikke kunne lide degne, så kan hr. Taanquist altså ikke lide de tal, der er i Det Fri Aktuelt i dag, men derfor behøver tallene altså ikke at være forkerte.

Hr. Taanquist stillede mig det konkrete spørgsmål: Hvilken økonomisk tilskyndelse har arbejdsgiveren til at forbedre arbejdsmiljøet? Og efter min opfattelse er langt den vigtigste økonomiske tilskyndelse den, at det er overordentlig værdifuldt for en arbejdsgiver at have glade, tilfredse medarbejdere, som føler, at de kan være i et trygt arbejdsmiljø. Det er en meget, meget stor økonomisk tilskyndelse.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at arbejdsgiverne har udgifter til præmie til arbejdsskadeforsikringer. Så vil hr. Taanquist ganske vist bebrejde mig, at staten giver tilskud til nedsættelse af denne præmie. Men jeg har da observeret, at Socialdemokratiet er meget lidt begejstret for vores forslag om at fjerne dette tilskud, Socialdemokratiet er vel snarere modstander af det. Så jeg synes slet ikke, der er sammenhæng i det, hr. Taanquist siger. Den økonomiske tilskyndelse, der ligger i dette system, vil hr. Taanquist altså ikke holde fast i.

Hermed sluttede forhandlingen.